

Vilho Huttunen
 Iha haa ruotsia hän opettaa (Huttunen)
 Etköhän antais pientä lauselmaa (Huttunen)
 Kahdeksan vuotta sitten
 tulit meitä sä opettamaan.
 Vieläkin muistan kurin ankaran (Huttunen)
 Äänesi luokassa niin sointuvan (Huttunen)
 Yhdessä työtä teimme
 kielioppia opetellen (Huttunen)

Meidän ruotsin saikkanamme
 olit varsasti korvaamaton.
 Vaikka kokeista nollia saimme,
 yläarvoinen toivomme on.
 Suo verbien taivutukset
 meille hebreaa vieläkin on.
 Vaikka päässäsi harventui hiukset
 oli intosi sammumaton.

Kerjasit kokeita sä iltaisin (Huttunen)
 kouluun sä saavuit silmin punaisin (Huttunen)
 Vielä puolelta päivin
 mahtavasti sä haukottelit.
 Olithan kelpo poika toisinaan (Huttunen)
 Innostuit joskus jopa flirttaamaan (Huttunen)
 Hymysi valloittava ~~XXXX~~
 pani pyörälle tyttöjen päät (Huttunen)

Suo aina muistellesse
 olit maikoista miellyttävin,
 vaikka luonasi vieraillessamme
 aivan toista me aateltiin.
 Ei ruotsin kirjoitukse~~ne~~
 enää kieromat olla kai vois,
 mutta ainoa ajatuksesse
 onkin päästä ~~täältä~~ vain pois.
 (Huttunen)